

Lov af 14de April 1893] forøgedes den til Understøttelse af Foranstaltninger, der paa anden Maade — end ved Præmier — sigte til Husdyravlens Fremme, givne Bevilling fra 50,000 til 125,000 Kr., saaledes at der i Øjeblikket efter de særlige Love ydes til dette Formaal 275,000 Kr., men ved Siden heraf, er man allerede i 1891 begyndt at forhøje de i de særlige Love givne Bevillinger gennem Finanslovene, og dette udvidedes i Aarenes Løb til ogsaa at omfatte Bevillinger til ny Formaal, saaledes at den samlede Sum, der af Statskassen ydedes direkte til Husdyrbrugets Fremme i Finansaaret 1900—1901 udgjorde 572,050 Kr. (v. Kommissionsbetænkningen Pag. 7).

Efter det af Kommissionen udarbejdede Forslag vil det Beløb, der i Øjeblikket vil medgaa til de aarlige Tilskud, udgøre 818,500 Kr., hvilken Sum efter det af Folketinget oversendte Forslag er nedsat til ca. 764,000 Kr.; men her maa det erindres, at en Del af de foreslaaede Bevillinger ere flydende og med temmelig stor Sikkerhed kunne siges at blive stigende, saaledes Bevillingerne til Lønning af Husdyrbrugskonsulenter, Dyrskuer, Fællesskuer, Heste-, Kvæg- og Svineavlforeninger samt Kontrolforeninger. Eksempelvis skal saaledes nævnes, at medens der i Øjeblikket ydes ca. 65,000 Kr. til Kontrolforeninger, nemlig 250 Kr. til ca. 268 Foreninger, bestemmes det, at der til Kontrolforeninger kan ydes indtil i alt 120,000 Kr., og der er neppe nogen som helst Tvivl om, at disse Foreningers Antal vil stige betydeligt i den nærmeste Fremtid, men her er der dog fastsat et Maksimum for hvad der kan ydes, medens dette paa Grund af Forholdenes Natur ikke har kunnet fastsættes ved flere af de foreslaaede Bevillinger, der ere betegnede som flydende, og disse blive saaledes til en vis Grad ganske ubegrænsede. Tages disse Forhold med i Beregningen, vil man vistnok om ikke mange Aar nærme sig henimod 1 Million som Statens aarlige Tilskud til Husdyravlens Fremme.

Om end man i Udvalget har næret nogen Betænkelse ved at gaa med til en saa stor Forøgelse af det nuværende Statsbidrag, har man dog ikke foreslaaet nogen Nedsættelse af de foreslaaede Bevillingers samlede Beløb, men indskrænket sig til at stille Forslag om nogle mindre betydende Forandringer i Beløbets Fordeling, idet man da i Udvalget nærer det Haab, at man ved fuldt at slutte sig til de af det andet Ting ønskede Summer, maa komme bort fra den ovennævnte lidet heldige Praksis, gennem Bevillinger paa de enkelte Finanslove at forandre de i de særlige Love givne Bestemmelser. Kun paa et Punkt har Udvalget stillet et Ændringsforslag af finansiell Betydning, nemlig Ændring Nr. 4, der gaar ud paa at begrænse den i § 1 C. 14. givne Bevilling til Foreningskonsulenter i Husdyrbrug. Thi medens man, som omtalt ovenfor, maa erkende, at en Del af Bevillingerne ikke bør eller kan begrænses, ser Udvalget ingen Grund til ikke at fastsætte et Maksimum i dette Tilfælde. Som Forslaget nu foreligger, at der ydes indtil $\frac{2}{3}$ af Lønningen og ingen Begrænsning for Tilskuddets Størrelse, frygter Udvalget, at det vil kunne give Anledning til Misbrug, og Udvalget foreslaar derfor, at der til Foreningskonsulenter kan ydes indtil $\frac{3}{5}$ af den aarlige Lønning, der oppebæres af den paagældende som Konsulent, dog ikke ud over 30,000 Kr.

Med Hensyn til Lovens organiske Indhold kan Udvalget i det væsentlige slutte sig til Forslaget, som det foreligger, idet det er Udvalgets Overbevisning, at Kommissionsforslaget i den Skikkelse, i hvilken det er oversendt fra det andet Ting, vil virke til Gavn og Held for vort Husdyrbrug. Paa et væsentligt Punkt har Udvalget — med Undtagelse af et Medlem — dog ikke kunnet slutte sig hverken til Kommissionens eller til Folketingets Forslag. Hermed sigtes til Forslagets § 8, hvorefter Amtsdommerne ved Statsskuerne ikke, som hidtil efter Loven af 1887, skulle vælges af Amtsrådet efter Indstilling af